

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 7. april 2022
(OR. en)

**Interinstitutionel sag:
2022/0099(COD)**

**8042/22
ADD 5**

**ENV 335
CLIMA 159
CODEC 469**

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	6. april 2022
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	SWD(2022) 97 final
Vedr.:	ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE RESUMÉ AF RAPPORTEN OM KONSEKVENSANALYSEN Ledsagedokument til Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om fluorholdige drivhusgasser, om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 517/2014

Hermed følger til delegationerne dokument SWD(2022) 97 final.

Bilag: SWD(2022) 97 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Strasbourg, den 5.4.2022
SWD(2022) 97 final

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

RESUMÉ AF RAPPORTEN OM KONSEKVENSANALYSEN

[...]

Ledsagedokument til

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om fluorholdige drivhusgasser, om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 517/2014

{COM(2022) 150 final} - {SEC(2022) 156 final} - {SWD(2022) 95 final} -
{SWD(2022) 96 final}

Emissioner fra fluorholdige drivhusgasser (F-gasser) fører til **klimaopvarmning**. Forebyggelsen af emissioner af F-gasser udgør et vigtigt bidrag til at nå **EU's klimamål** fastsat i **den europæiske grønne pagt**, og til at EU kan leve op til forpligtelserne i henhold til **Parisaftalen om klimaændringer** og **Montrealprotokollen om stoffer**, der nedbryder ozonlaget, som også regulerer F-gasser. Omkostningseffektive foranstaltninger på EU-plan vedrørende F-gasser vil hjælpe medlemsstaterne med at nå deres nationale mål for reduktion af drivhusgasemissionerne i henhold til forordningen om indsatsfordeling.

Forordning (EU) nr. 517/2014 om fluorholdige drivhusgasser er EU's vigtigste instrument til at undgå emissioner af F-gasser og overholde Montrealprotokollen. **F-gasser er menneskeskabte kemikalier**, der anvendes til mange forskellige formål, f.eks. som kølemidler i køleudstyr og klimaanlæg, herunder varmepumper, i kemisk produktion, som drivmiddel i astmaspray eller som isoleringsmateriale i elektrisk transmissionsudstyr eller skum i bygninger. Emissioner forekommer, når gasserne produceres og anvendes i produkter eller udstyr eller ved bortskaffelsen heraf.

En **evaluering** har vist, at forordningen om F-gasser medfører en betydelig reduktion af emissionerne, og at den fungerer relativt godt. Forordningen **bør dog gøres mere ambitiøs på baggrund af EU's styrkede klimamål for 2030 og målet om klimaneutralitet senest i 2050**. Med de nuværende regler kan det desuden **ikke sikres, at Montrealprotokollen overholdes på længere sigt**. Der er ligeledes **udfordringer med hensyn til gennemførelsen**, herunder behov for at bringe ulovlige aktiviteter til ophør samt en række **mangler og ineffektivitet i overvågningen**. En revision giver også mulighed for at gøre forordningen **mere klar og sikre bedre sammenhæng** med andre politikker.

Kommissionen foreslår, at forordningen revideres på grundlag af denne konsekvensanalyse. Tre **løsningsmodeller** er blevet udformet med henblik på i forskelligt omfang at løse de problemer, der er blevet identificeret. **Løsningsmodel 1** består af foranstaltninger, **der sikrer overholdelse af Montrealprotokollen og har til formål at spare yderligere emissioner og forbedringer**, der kan gennemføres **med relativt lave omkostninger og en begrænset indsats**. **Løsningsmodel 2** omfatter desuden foranstaltninger, der nedbringer emissionerne yderligere og sikrer en mere omfattende overvågning og kontrol **med moderate omkostninger**. **Løsningsmodel 3** omfatter alle foranstaltninger, der anses for nyttige og teknisk gennemførlige, herunder foranstaltninger, der kan være forbundet med **høje omkostninger eller en stor indsats**.

Løsningsmodel 2 repræsenterer den foretrukne kombination af foranstaltninger. Løsningsmodel 1 forekommer utilstrækkelig i den nuværende politiske kontekst, da den ikke reducerer emissionerne yderligere sammenholdt med referencescenariet senest i 2050, selv om en kvantitativt vigtig undtagelse fra kvotesystemet ophæves, og løsningsmodel 3 synes at være for omkostningskrævende i forhold til de fordele, den vil medføre. Den vil medføre store byrder for nogle få delsektorer, samtidig med at den kun resulterer i få yderligere emissionsbesparelser i forhold til løsningsmodel 2.

Sammenlignet med den aktuelle situation **vil løsningsmodel 2 yderligere begrænse den kvotemængde, der er til rådighed** for omsætning af hydrofluorcarboner pr. år frem til 2050, og EU-producenter og -importører vil skulle **betale for deres kvoterettigheder**. Flere typer nyt udstyr bliver også omfattet af **forbud mod F-gasser** (f.eks. klimaanlæg og koblingsanlæg), og **foranstaltningerne til forebyggelse af emissioner udvides**. Løsningsmodel 2 **bringer forordningen i overensstemmelse med Montrealprotokollen** ved at **fjerne visse undtagelser**, ved at indføre en **separat udfasning af produktionen** af hydrofluorcarboner og ved at **bringe handelen med aktører, der ikke er parter, til ophør fra 2028**. Desuden indføres særlige krav til toldprocesser og økonomiske operatører for dels at **forhindre ulovlige aktiviteter** og dels **uddanne personale inden for servicering af udstyr bredere i alternative teknologier**. Endelig gøres **overvågningen og virksomhedernes rapportering** både mere komplet og mere formålstjenlig.

Løsningsmodel 2 sparer emissioner på 40 mio. tCO₂-ækvivalenter i 2030 og 310 mio. tCO₂-ækvivalenter i 2050 ud over den mængde, som den nuværende forordning sikrer (dvs. reduktioner på henholdsvis 430 og 1 990 mio. tCO₂-ækvivalenter). Nogle brugere af anlæg eller udstyr vil opleve prisstigninger på hydrofluorcarboner som følge af strengere kvotegrænser, **men løsningsmodel 2 vil samlet set medføre omkostningsbesparelser** for brugerne af anlæg eller udstyr på lang sigt som følge af energibesparelser. **De administrative omkostninger vil stige** moderat for industrien, medlemsstaterne og Kommissionen, navnlig omkostninger til foranstaltninger til tilpasning til de internationale regler samt bedre kontrol.

Som reaktion på naturgaskrisen som følge af de seneste geopolitiske begivenheder har Kommissionen foreslået at fremskynde udrulningen af varmepumper. Selv om det er vigtigt både at øge energieffektiviteten og begrænse de direkte emissioner af F-gasser fra varmepumper, giver kvotesystemet i løsningsmodel 2 en tilstrækkelig margen til den øgede vækst, selv når en lidt langsommere omlægning af små varmepumper til klimavenlige alternativer tages i betragtning.

Udfasningen synes således at være i overensstemmelse med målene for vedvarende energi, selv om der tages højde for den betydeligt øgede vækst inden for varmepumper, der er nødvendig på grund af den aktuelle naturgasenergikrise, og en deraf følgende lidt langsommere omlægning af små varmepumper til klimavenlige alternativer.

Der blev gennemført omfattende interessenthøringer. Interessenterne er enige i, at det er nødvendigt at revidere forordningen nu, og at revisionen bør bygge på eksisterende foranstaltninger. Industrien, medlemsstaterne og ngo'erne **støtter generelt foranstaltningerne til at tackle udfordringerne med hensyn til gennemførelsen og sikring af overholdelsen af Montrealprotokollen**. Med hensyn til ambitionsniveauet for udfasning af HFC og forbud, navnlig i forbindelse med anvendelsen af F-gasser i varmepumper, mener nogle interessenter i industrien, at den nuværende forordning er tilstrækkeligt ambitiøs, hvorimod innovatorer og producenter af klimavenlige teknologier

presser på for stærkere politiske incitamenters til at omsætte deres løsninger. Sidstnævnte støttes også af ngo'er og mange af de kompetente myndigheder. Det er afspejlet i de tre undersøgte løsningsmodeller.